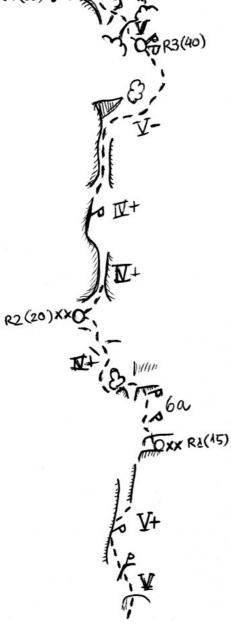

PALA DELS PELATS LA PELL DE SERP (MD) 150m

Oberta l'any 2014 per en Joan Escuer i l'Anna Jiménez.

Interessant ruta d'estil clàssic pràcticament desequipada. Dificultats assequibles i facil de protegir. Recomanable per practicar amb els flotants.

Material: 10 cintes, joc de Camalots del #0.4 al #3, joc de fissurers i alguna baga savinera.

La Pell de Serp és una de les darreres vies oberts al Montroig. Una proposta per guanyar el cim de la Pala dels Pelats amb el mínim us de material fix. L'itinerari 100% lògic, avança pel punt més feble alhora que permet una bona autoprotecció. Amb uns bons primers tres llargs la via perd empenta a partir del quart, però és que el pany no dóna per més. En definitiva una bona via d'autoprotecció de prou assequible.

· Via: La Pell de Serp

• Zona: Montroig – Pala dels Pelats

Dificultat: 6a (MD)
Dificultat obligada: V+
Llargària: 150 metres
Grau d'exposició: Mitjà

• Grau de compromís: Mitjà/alt

- Equipament: Pràcticament des-equipada. Primera i segona role de dos espits, tercera dos claus, quarta un i cinquena a una alzina
- Material: 10 cintes, joc de Camalots del #0.40 al #3, joc de fissurers i alguna baga savinera

Orientació: SudValoració: ***

Aproximació:

Sortim de Balaguer per la carretera C-12 com si anéssim a Àger. Quan arribem a l'alçada del Monestir d'Avellanes trenquem a la dreta direcció Vilanova de la Sal. Creuem Vilanova i prenem una pista en direcció Montalegre. Seguim la pista uns 4,5 km fins que arribem a una cruïlla de tres camins. Hem de prendre el de més a la dreta (direcció Montalegre). Seguim per aquesta pista, cada cop en més mal estat. Arribarem a un revolt molt tancat on podrem aparcar. A partir d'aquest punt hem de seguir la pista fins situar-nos més o menys a alçada de la paret (fites) i amb intuïció arribar fins el peu de via (evident).

La via:

Pràcticament desequipada és una bona via d'auto-protecció de dificultat mitjana. De material amb un joc de friends i els tascons passem perfectament. La primera i la segona reunió tenen dos espits, la tercera dos claus, la quarta un (reforçable) i la cinquena la fem a una alzina. El primer llarg és el més mantingut i bonic. A la segona tirada hi ha un curt tram de 6a que es pot resoldre facilment en A1. La via compta amb bon rocam en general, tot i que haurem de parar compte aquí i allà, especialment al darrer llarg amb roca puzzle. Segur que si es va fent quedarà ben sanejada.

Descens:

Caminem en direcció oest fins atènyer la canal que forma la Pala i l'Agulla dels Pelats. Al final de tot haurem de fer un ràpel de 20 metres.

El que més m'ha agradat:

- Terreny agraït per l'auto-protecció.Tres primers llargs amb bon ambient.